

{ datorrena } Iñaki Soto

Ni inozoa izan naiteke, baina ez nuke ergela izan nahi

Koronabirusari aurre egiteko hartu diren neurrien aurkako zenbait jarrerak harritu egiten naute. Maskaren aurkako kanpainak, adibidez, bereziki harritzen naute. Gure lanagatik, gai honi buruz nahikoa irakurtzea tokatzen zaigu. Honi buruz idatzi behar dudan bakoitzean, izerdi hotza sartzen zait. Hain gutxi dakigu, hain zaila da gauzak zorroztasunez kontatzea, erantzukizun hori pisua dela. Datu ofizialak hain dira elkarneurgaitzak, eta komunikazio-politika publikoak hain dira okerrak eta ilunak, artikulua labur bat idaztea bera infernu hutsa dela. Zuhurtzia derrigorrezkoa da, eta, hala ere, egunero idatzi behar dugu, ahal den zorroztasun handienarekin. Esperientzia horretatik abiatuta, hain iritzi borobilak entzutea arraroa egiten zait.

Adibidez, aste honetan argitaratu den artikulua baten arabera, maskarek agian birusaren karga murriztu dezakete [shorturl.at/II01]. Ondorioz, kutsatuz gero, birusa ez litzateke hain bortitza izango. Nolabaiteko zentzua duen hipotesia da, eta zoragarria litzateke egia izatea. Horrela ez bada, zer galduko dugu? Beste itxaropen-dosi bat eta bolada bat muturra oxigenatuta eta fresko eraman gabe. Maskara eraman ezin duenak, noski, ez du eramango. Ezta eraman nahi ez duenak ere. Orduan, zertara dator gai honekin kanpaina egiteko ardura hori?

Jakina oker egon gaitezkeela. Gauza bat defendatzen dugunok, kontrakoa defendatzen dutenak, agian baita guztiok ere. Nire ustez, irakurri eta entzun dudanaren arabera, maskara eraginkorra da ondo erabiltzen bada. Behar baino gehiagotan eramateak abantaila handiak ditu eragiten dituen kalteen aldean. Normaltasunaren ideia hausten du, birusa gure kaleetan dagoela ohartarazten digu, eta elkar babestea guztion ardura dela seinalatzen du. Elkartasunaren sinboloa da. Osasun langileek, adineko pertsona askok eta beldur direnek eskatu

digute maskara janzteko. Zientziak eta estatistikek justifikatutako beldurra da, ez gutizia, ezta muntaia ere.

Berriro diot, pentsa dezagun oker gaudela eta frogatzen dela maskara ez dela koronabirusa geldiarazteko neurri eraginkorra. Nik ez nuke pentsatuko inozoagoa naizenik. Sinesgarritasun zientifikoa ematen didaten eta gaizkia egin nahi ez duten pertsonen iritzia jarraitu dut. Asmo oneko akats esperimental honetan asko galdu dudarik ez nuke usteko. Nire buruari iritzi mugiezina izateko baimena ez emateak lasaitzen nau. Ziur nago Nekane Murga sarri damutu dela Pedro Sanchezek maskara eramateagatik koronabirusa izango zuela esan izanaz.

Oker banago, nahiago dut jende oso argia, egiarekin eta zientziarekin konprometitua dagoen jende miresgarria baino tentelagoa naizela pentsatu dudalako izatea,

Oker banago, nahiago dut egiarekin eta zientziarekin konprometitua dagoen jende miresgarria baino tentelagoa naizela pentsatu dudalako izatea, ez haiek baino bizkorragoa naizela uste izan dudalako

eta ez haiek baino bizkorragoa naizela uste izan dudalako. Barregarri geratzea, planetako pertsona argienek ikusten ez duten akats bat aurkitu dudala pentsatuz, penagarria litzateke. Nahiago inozoa izatea, ergela baino.

«Ni ez naiz inozoa» inoiz egin den iragarkirik kaltegarrienetako bat da. Gizartean ezer positiborik sortzen ez duen sentimendu bat laburbiltzen du. Konplexuak pizten ditu. Fikziozko lehiaketa bat sortzen du, nor eta gu eta Nobel saridunen artean. Auzia ez da non dauden Iruñeko gildarik onenak edo zein den euskal entrenatzailearik argiena, baizik eta mundu osoko unibertsitateak eta ikerketa zentroak hipotesi gisa lantzen ari diren zerbait. Jendea ez da inozoa izango, baina, harroa izan, bada. •